

egentligt først fremsat med fuldkommen Bestemthed i nærværende Finantslov. Jeg skal ikke videre indlade mig paa det Realitetsspørgsmaal, som staaer i Forbindelse med den Bemærkning, hvortil den ærede Minister refererede sig; thi det henhører maaskee ikke under den formelle Side af Sagen. Naar Udvalgets Forslag om en Ompostering her følges, saa er det ikke Andet end en Bibeholdelse af, hvad der er gaaet igjennem Finantsloven, saalænge Rigsdagen har udøvet sin finantstille Indflydelse; thi allerede i det første Finantslovsforslag, som blev forelagt Rigsdagen for Aaret 1850—51, vil den ærede Minister finde, som Tilflugt til Geistligheden, Kirke- og Almuesolevæsenet opført de fast staaende Bispegager; fra den Tid hidrører det Hele, saaledes som det endnu er bibeholdt, og Indtægterne af Bispetienderne have bestandig havt en anden Plads end i Cultusministeriets Budget, de have oprindeligt været henførte under Domaineindtægterne og ere førte Staten til Indtægt paa Indtægtsiden af Budgettet; det har aldrig været vedtaget af Rigsdagen, at de skulle opføres som et særskilt under Cultusministeriet forterende Fond — omtrent paa samme Maade som Universitetets Fonds — med den Bestemmelse deraf at afholde de Udgifter, der vedkom Geistligheden.

Formanden: Forinden vi gaae videre i denne Discussion, maatte jeg dog endnu engang bringe i Erindring, at det kun er det formelle Spørgsmaal, som for Tiden er under Forhandling. Spørgsmaalet om, hvem Overskuddet skal tilhøre, enten Staten eller Kirken, er en Realitets sag, som ikke foreligger i dette Dieblif. Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Lindberg: Forsaavidt jeg har forstaaet de Forhandlinger, som her have fundet Sted, gjælder det om, hvorvidt det Overskud, som de inddragne Bispetiender ville give, skal optages under Domaineindtægterne eller under Cultusministeriets Indtægter. Dersom det er Meningen deraf, maa jeg paa det Bestemteste protestere imod, at de blive inddragne under Domainerne; thi saaledes som Forholdene for Dieblifket stille sig, har der idetmindste været

Tilbøielighed i Thinget til at erklære Domaineindtægterne for at være en Fællesindtægt, og det vilde dog være altfor galt, om vi skulde gaae hen og tage Overskuddet af Bispetienderne og lægge dem hen under Fællesindtægterne, og altsaa igjen forære Hofstenerne 23 pCt. deraf. Er det altsaa Meningen, troer jeg ogsaa, at det er aldeles nødvendigt, at dette Overskud bliver under Cultusministeriet eller allensfals, dersom man ikke vil det, at de da paa anden Maade maatte blive opførte som Danmarks Riges særlige Indtægter.

Ordføreren: Hvad den ærede sidste Taler ansøgte, beroer paa en Misforstaaelse. Naar Bispetienderne have været opførte under Domainerne, have de været førte inden for Linien, fordi Inddragelsen laae under Domainestyrelsen, men de ere ikke førte til Indtægt der; selve Indtægten er derimod opført som Kongerigets særlige Indtægt.

Formanden: De Forslag, som Udvalget har stillet med Hensyn til denne Ompostering, findes paa Endringslisten under Nr. 2 og Nr. 16. Nr. 16 gaaer ud paa, at Overskud af de under det Offentliges Administration inddragne Bispetiender o. s. v. skal udgaae, for senere at indføres andetseds i Finantsloven, og at i Overensstemmelse dermed Litr. B. under „Tilflugt til kirkelige Diemed“ opføres som første Post:

a) Biskoppernes Lønning:

1) Biskopperne over Sjællands, Fyens, Lolland-Falsters, Nalborg, Viborg og Ribe Stifter.

2) Biskopperne over Als og Vro.

De følgende Bogstaver rettes i Overensstemmelse hermed.

Derefter freedes til Afstemning, hvorved ovenstaaende Forslag vedtoges med 81 Stemmer imod 2.

Formanden: De Summer, der skulle indføres ved denne Post, kunne naturligvis